

L'AMO DES TA

APROPEM L'ESCOLTA

CONCERT N°13

08.06.2024

“La Modesta, més que un cicle de concerts de cambra”

El cicle de concerts La Modesta es presenta com una oportunitat cultural per apropar el repertori de cambra a la ciutat de Mataró, sense oblidar que un dels objectius del projecte és el de trencar la quarta paret entre intèrprets i audiència.

Continuant amb la idea de sortir de l'espai tancat de la sala de concerts, s'han creat una sèrie de recursos previs que pretenen connectar les experiències prèvies al concert (tallers, jam session, moments d'estudi d'instrument) amb el mateix.

Els objectius pedagògics del cicle **La Modesta** són:

- Crear un diàleg artístic per a totes les edats i nivells.
- Compartir materials artístics amb el gruix de la població de la ciutat.
- Obrir l'espai de la sala de concerts i compartir la música a tot arreu.
- Fer ús de l'art com a revolució personal i col·lectiva.

L'Aula de Música Masafrets és l'entitat encarregada de generar aquest dossier pedagògic.

TRETZENA JORNADA - 08.06.2024

El tretzè concert del cicle tindrà lloc el dia 08 de juny a la Sala de l'Ateneu de la Fundació Iluro de Mataró, i les intèrprets seran **Joan Cantallops Arianoutsos**, contrabaix, **Guillem Vellvé Lorca**, violoncel, **Daniel Ariño Fernández**, piano, **Oriol Tort Cano**, viola, i **Ariadna Rodríguez Masafrets**, violí.

• JOAN CANTALLOPS ARIANOUTSOS •

Contrabaixista nascut a Barcelona. Toca principalment en orquestra, havent col·laborat amb freqüència amb orquestres del país com l'Orquestra Simfònica del Vallès, L'OBC, el Gran Teatre del Liceu, Franz Schubert Filharmonia, Terrassa 48, Orquestra Julià Carbonell, Orquestra de Cadaqués. Però també fora del país durant la seva estança de nou anys a Alemanya amb un contracte temporal d'assistent al Theater Magdeburg i col·laboracions habituals amb Theater Vorpommern, Anhaltische Philharmonie Dessau, Berliner Symphoniker, Deutsches Filmorchester

Babelsberg, Neubrandenburger Philharmonie, Deutsches Kammerorchester Berlin, Eroica Berlin entre les més destacades.

Va cursar el grau mitjà al Conservatori municipal de Barcelona del Bruc i va entrar a l'ESMuC per fer el grau superior de Contrabaix amb el professor Jonathan Camps. Tot seguit es va mudar a Berlín per cursar el Màster de Música per Contrabaix a la UdK (Universität der Künste) amb el professor Michael B. Wolf. Durant aquest temps també va fer el curs de Baden-Baden i classes particulars amb el professor Janne Saksala. Durant els seus estudis va ser un participant actiu en orquestres joves, com l'OEMuC (ara, JONC alevins), la JONC (als 15 anys), la JONDE (als 18) i la GMJO (Gustav Mahler Jugend Orchester), tocant amb

directors i professors reconeguts internacionalment com Philippe Jordan, Herbert Blomstedt, Jonathan Nott, Christoph Eschenbach, Gianandrea Noseda, David Afkham, Klaus Stoll, Rinat Ibragimov, etc.

Dins el món de la música de cambra, ha tingut l'oportunitat de tocar gran part del petit repertori de l'instrument, destacant el quintet de "la truita" de Schubert acompanyant el mestre violoncel·lista Wolfgang Boettcher i l'octet de Schubert amb els solistes de Babelsberg. El 2019 va començar a participar en projectes com a professor de contrabaix al Musikakademie Weikersheim i l'Arndt Gymnasium Berlin i a donar classes de piano o contrabaix a les escoles Musikschule Ungefucht, Bertheau & Morgenstern i Klavierschule International. Ara dona classes de contrabaix a l'escola Musics'son de Gràcia a Barcelona.

• GUILLEM VELLVÉ LORCA •

Comença els estudis musicals a l'Escola Municipal de Música de Tarragona amb l'Alexis Lanza, passant després pels conservatoris de Tarragona i Vila-seca, estudiant amb Laura Folch i David Blay, respectivament. L'any 2017 es gradua en interpretació clàssica i contemporània a l'ESMUC de Barcelona, on estudia amb el violoncel·lista Damián Martínez i amb el Quartet Casals com a mestres de música de cambra.

Durant els seus anys de formació, ha rebut classes magistrals de Leonid Gorokhov, Natalia Gutman, Amid Peled, Raphael Pidoux, Aldo Mata i Erica Wise, amb qui actualment està cursant un Màster en Interpretació a l'ESMUC. Ha col·laborat amb orquestres com l'Orquestra Simfònica de Barcelona i l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears, en aquesta última com a academista durant la temporada 2016/2017, i també en l'agrupació especialitzada en música contemporània BCN216.

Ha actuat en diverses sales arreu del territori català, espanyol i europeu, des de l'Auditori Pau Casals del Vendrell, l'Auditori de Barcelona, el Palau de la Música Catalana (Bcn), l'Auditorio Nacional de Madrid, la Sala Mozart de Saragossa l'Auditori Eduard Toldrà de Vilanova i la Geltrú, l'Auditorium de Palma de Mallorca, la Fundación Juan March de Madrid, l'Acadèmia Gnessin de Moscú o a la Chapel de l'Old Royal Naval College de Londres, així com al Lisner Auditorium de Washington i el Carnegie Hall de Nova York.

Actualment, compagina la seva tasca docent i artística exercint com a professor de violoncel i música comunitària a l'Escola Municipal de Música de Tarragona, és col·laborador a la casa-museu de la Fundació Pau Casals on realitza recitals de violoncel i tallers didàctics per a escolars. Membre de la Franz Schubert Filharmonia, també col·labora amb altres orquestres catalanes com Camerata XXI i GioSymphonia, acompanyant a solistes com Midori, Nadège Rochad, Ivo Pogorelich, Joshua Bell i el Trio Ludwig. En l'àmbit de la música de cambra és membre fundador del Vilart Ensemble i del Tarraco Quartet.

• DANIEL ARIÑO FERNÁNDEZ •

El Daniel és un pianista d'origen gallec afincat a Barcelona des del 2009. Ha sigut membre del Trio Glinka, Trio Nox, Ensemble Fuster, Quartet Lila i, recentment, ha estrenat la música de cambra de la compositora contemporània Clàudia Baulies amb l'Akva Ensemble. És compositor de varies obres, entre elles *El nus la flor*, un cicle per a veu cantada creat a partir de les poesies d'Enric Casasses que es va estrenar amb la col·laboració de la cantant Maria Mauri.

Actualment està finalitzant el seu quart disc de composicions pròpies amb la cantant Mercedes Gancedo. Daniel va superar el Grau Professional al Conservatori de Santiago de Compostela amb les màximes qualificacions i

va fer el màster de piano a l'Escola Superior de Música de Catalunya, amb matrícula d'honor per als seus treballs finals. És també docent a l'IEA Oriol Martorell, on imparteix classes de Piano, Harmonia Aplicada i STEAM.

• ORIOL TORT CANO •

Les primeres experiències musicals rellevants de l'Oriol es van produir durant els seus estudis al conservatori de Badalona i els encontres com a membre de la JONC, així com en l'àmbit familiar. Va completar els estudis superiors i el màster d'interpretació i pedagogia a l'ESMUC, amb Yuval Gotlibovich, i a la Bruckner University a Àustria, amb Predrag Katanic. Durant aquest anys, va tenir l'oportunitat de treballar intensament amb altres músics que suposen una gran influència per la

seva carrera, com els membres del Quartet Casals i Meesun Hong Coleman. L'interès per diferents estils de música i altres arts l'ha portat a formar part en projectes orquestrals i camerístics barrocs, clàssics i moderns, així com en projectes multidisciplinars tant a Catalunya com a l'estranger. El seu compromís amb la docència i la inclusió social també l'ha involucrat en projectes d'integració amb migrants i en concerts pedagògics a la universitat i el Teatre Nacional de l'Alta Àustria.

Els últims 6 anys ha estat combinant la seva activitat com a freelance en diferents orquestres tant catalanes com austríaques, amb la seva activitat docent tant privada com en escoles de música de la ciutat de Linz (Àustria).

• ARIADNA RODRÍGUEZ MASAFRETS •

L'Ariadna és violinista, nascuda a Mataró, i ha participat en formacions de música de cambra com el Quartet Lïla, Quartet Moana o Ensemble Fuster. També ha

estrenat l'integral de cambra de la compositora contemporània Claudia Baulies amb l'Akva Ensemble, participat en el projecte Blau Salvatge de nova creació i jazz, entre altres projectes que també han estat enregistrats. Ha tocat en formacions professionals com l'Ensamble 216, la Camerata Penedès, la Schubert Filharmonia, la Simfònica del Vallès o la Camerata Eduard Toldrà.

La seva formació orquestral comença amb les joves orquestres nacionals de Catalunya i Espanya, com també al Schleswig-Holstein Musik Festival a Alemanya. Va iniciar els estudis amb la Montse Ciurans, al mètode Suzuki, posteriorment va estudiar a l'IEA Oriol Martorell amb Heriberto Fonseca, acabant el darrer any de grau professional al Conservatori Municipal de Música de Barcelona amb menció d'honor tant en violí com música de cambra, continuant els estudis a l'Escola Superior de Música de Catalunya, també amb excel·lents qualificacions amb la professora Eva Graubin. Posteriorment, va continuar amb Vera Martínez-Mehner el perfeccionament de l'instrument.

Actualment, és sòcia d'una de les cooperatives culturals i espais educatius musicals de la ciutat de Mataró, impulsant projectes com el Certamen Núria Masafrets i el Cicle de Concerts *La Modesta* (a partir dels estudis en el postgrau d'Economia Social i Solidària), mentre continua els estudis de Màster en interpretació del violí i música de cambra al Conservatori Superior del Liceu amb Sara Bitlloch.

REPERTORI

El repertori del concert del 13 d'abril de 2024 comptarà amb les següents obres:

- *Sonata a quatre n1 en Sol M*, Gioachino Rossini
- *Quintet n1 op 30*, Louise Farrenc

Podeu escoltar el repertori a través d'aquests enllaços: Spotify <https://tuit.cat/EYLSQ> i Youtube <https://tuit.cat/OfaBc>

A continuació es presenta cada obra amb el context històric de la compositora o compositor i l'explicació de l'obra.

1- Sonata a quatre n1 en Sol M, Gioachino Rossini

COMPOSITOR

Gioachino Rossini (Casa Rossini 1792, Passy 1868), va ser un compositor italià. És conegut per ser un dels més importants compositors d'òpera en italià, tant en l'òpera bufa com la seriosa, on el seu estil vocal virtuós conegut com a bel canto, es mostrarà i evolucionarà cap al rococó. Va escriure trenta-nou òperes. De vegades, per falta de temps, va aprofitar fragments que no havien tingut èxit per presentar-los amb noves formes. El 1829, gaudint de l'èxit i la jubilació, va retirar-se a una tranquil·la campanya parisenca. La seva música mostra vincles amb l'estètica clàssica, oposant-se als canvis d'estil, tècnics, temàtics de l'època romàntica.

De família humil, van ser fervents admiradors de la Revolució Francesa, i el pare feia de tuba o trompeta a la banda local, alternant-ho amb altres feines. La mare va ser cantant d'òpera, amb gran memòria, ja que no sabia llegir partitures. Van transmetre la seva passió per la música, i a sis anys ell va començar a tocar el triangle a la banda. Les idees de llibertat i igualtat estaven a la joventut local, Giuseppe n'era un d'ells. Tot va canviar però amb la restauració pontifícia. Va ser director de l'orquestra i la seva mare en va ser la protagonista, durant la inauguració del teatre, i era de les primeres vegades que una dona podia estar en escenari, prohibit abans de la revolució als pobles petits. Es va restaurar l'antic règim i el pare va ser enviat a presó, mentre la mare va treballar com a soprano començant una carrera de cantant, amb un repertori còmic. Mentre Rossini va

ser a Pesaro amb la custòdia de l'àvia i la tieta, on va aprendre i llegir, també música, però es passava la major part del temps fora amb els amics. Després van dedicar-se la família a emprendre una vida nòmada, entre els diferents Estats Pontificis, on Rossini va rebre estudis de música i instrument amb diferents sacerdots. Va ser enviat a Lugo, on va conèixer la música de Haydn i Mozart, que en aquell moment a Itàlia eren poc coneguts.

OBRA

Les sis sonates van ser escrites el 1804, i publicades el 1826. Les obres van ser escrites amb dotze anys, a Ravenna, durant l'estiu. En aquell moment ell vivia a casa d'un músic aficionat de contrabaix, i les sonates les van tocar amb els germans Morini i ell mateix tocant el segon violí.

Són considerades les primeres obres del compositor. La formació és de dos violins, violoncel i contrabaix. Es consideren "sonates a quatre". Tenen tres moviments, amb la forma ràpid-lent ràpid, en major el primer i tercer moviment, algunes en menor. Recorda un estil clàssic. La primera és en Sol Major, i són Moderato, Andante, Allegro.

2- Quintet n1 op 30, Louise Farrenc

COMPOSITORA

Louise Farrenc (Jeanne-Louise Dumont 1804 – París 1875) va ser compositora francesa, virtuosa del piano i professora en el període romàntic. La seva obra és en gran part música de cambra, per a piano, obres corals i tres simfonies.

De família d'artistes (tant el pare i germana van ser escultors) va començar a estudiar ben aviat el piano amb una alumna de Clementi, Cecile Soria. A mesura que anava avançant en els estudis de l'instrument, va anar perfeccionant amb diversos

pianistes de renom, com també va entrar a quinze anys a estudiar composició al Conservatori de París (recordar que les dones només podien rebre classes

particulars a l'època, i que entrar dins d'una institució com el Conservatori, rebre classes i formar-se en composició no estava permès en el seu temps). El 1821 es va casar amb un flautista deu anys més gran, va interrompre els seus estudis per fer concerts de duet amb el seu marit, però poc després, cansats de l'estil de vida, van obrir l'editorial Editions Farrenc, sent líder en publicacions durant quaranta anys, tenint també una filla que va ser gran solista pianista.

A París, va tornar a estudiar amb el seu professor de composició (A. Reicha), va guanyar gran reputació tant com a intèrpret com a compositora, guanyant la plaça de professora de piano al conservatori de París durant trenta anys (l'única dona del segle dinou en ser professora de composició, en el seu rang). Textos de l'època comenten que era excel·lent professora, i molts dels seus estudiants van graduar-se amb honors, guanyant primers premis o sent concertistes professionals. Com sempre, va cobrar molt menys que la resta dels seus companys a la feina. Només després de la triomfant estrena del seu nonet, (on el gran Joseph Joachim, violinista va tocar), ella va poder demanar que se li pagués el mateix.

A part de ser músic intèrpret, professora i compositora, va escriure el llibre i publicar *Le Trésor des pianistes*, sobre música antiga i com interpretar-le en un estil acurat, doblement guardonada pel premi *Prix Chartier* de l'Acadèmia de les Belles Arts (1861 i 1869)

Al principi, entre 1820/23 va escriure exclusivament per piano. Moltes d'aquestes obres premiades i amb bones crítiques, (inclús Robert Schumann es va posicionar). A partir de la dècada dels trenta, va centrar-se en obres de cambra i orquestra, i molta de la seva música més interpretada és cambra amb piano. Va escriure per diverses formacions, com dos quintets per a piano (op 30 i 31), sextet amb piano i vent, piano trio, nonets per vents i cordes, trio amb instruments de vent, sonates, tres simfonies.

La seva música, sobretot la de música de cambra, tot i que al segle XIX va ser interpretada en molts concerts, després va desaparèixer de l'escena. Fins finals del segle XX, amb la necessitat imperant de recuperar i posar en directe la música de qualitat de compositores, es va tornar a posar en escena.

OBRA

L'obra que interpretarem és el quintet per a piano n1 en La menor, op 30. Va ser escrita entre el 1839 i el 1842, publicada per l'editorial que tenien ella i el seu marit. La primera edició, basada en el manuscrit, no compta amb lletres d'assaig, arcs, dits, en aquella època molts músics demanaven poder fer la "seva". Després es va fer una nova edició afegint totes aquestes referències.

Consta d'una instrumentació poc tocada: piano, violí, viola, violoncel i contrabaix. Consta de quatre moviments: Allegro: forma sonata, en la menor acabant en la major; Adagio non troppo, en mi major, forma ABACABA amb una coda final; Scherzo, de tempo presto, en la menor, ternari, amb un "trio" en la major; i un Finale, de tempo allegro, de forma sonata i la menor.

El tema inicial del primer moviment en allegro, està ple de possibilitats. L'estil de Farrenc és clarament romàntic. El segon moviment, el piano integrant per la instrumentació i textura, té un aire somiador, amb un inici de la melodia amb el violoncel, en menor, dolça. La presentació després amb la viola intensifica l'aura de tranquil·litat. Continua l'Scherzo que no deixa ni respirar, amb un tema que anirà iniciant sempre piano i violí i la resta els seguiran en un trepidant tempo. La pau arriba a la secció intermèdia. La melodia del darrer tema començada pel violí i el piano, com una melancolia llunyana, i el segon tema, amb aire militar.

Obra de quatre moviments, amb l'afegit del contrabaix, permetent crear moltes textures. El piano sempre té una presència constant, de vegades amb textura més com onades pels arpegis, altres doblant les melodies, altres més rítmiques. El balanç dels instruments està molt ben treballat.

Ens veiem el dissabte vuit de juny a dos quarts de set, a l'Ateneu.

Fins aviat!